

РЕШЕНИЕ

№ 1367

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **435** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.76а, ал.4 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

Образувано е по жалба на адв. Р. Р., като пълномощник на МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „ДОВЕРИЕ“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу ПИСМЕНА ПОКАНА за възстановяване на суми, получени без правно основание №РД-25ПП-465/23.12.2022г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК). С оспорвания административен акт, на основание чл.76а, ал.3 ЗЗО и чл.409, ал.5 от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022г. (Н. 2020-2022), АД „Многопрофилна болница за активно лечение – Доверие“ (МБАЛ „Доверие“) е приканено доброволно да възстанови неоснователно получена сума в общ размер 6731.01 (шест хиляди седемстотин тридесет и един и 0.01) лева, от които: История на заболяването (ИЗ) №2760/2022г. по Клинична пътека (КП) №073.1. – 2 243.67 (две хиляди двеста четиридесет и три и 0.67) лева; ИЗ №3846/2022г. по КП №073.1. – 2 243.67 лева и ИЗ №3900/2022г. по КП №073.1. – 2 243.67 лева.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Писмена покана, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че направените от лечебното заведение възражения срещу констатациите в Протокола за неоснователно получени суми, са били само формално обсъдени, без да

са изложени конкретните съображения поради които административният орган е достигнал до крайното решение по същество. Оспорва изводите на проверяващите контролори, тъй като смята, че те не съответстват на действителните факти. Твърди, че предприетите и извършени медико-диагностични и интервенционални процедури и дейности по отношение и на тримата посочени пациенти осъществяват болнична медицинска помощ, която по обем, своевременност, качество и обхват се покрива от Клинична пътека (КП) №073.1 „Високоспециализирани интервенционални процедури при заболявания на хепатобилиарната система (ХБС), панкреаса и перитонеума за лица над 18 годишна възраст“. Изтъква, че лечебното заведение е задължено да оказва своевременна, достатъчна по обем и качество медицинска грижа като спазва правата на пациентите в най-голяма степен, което според него е било сторено, но не е било отчетено от административния орган. Претендира, че по отношение на посочените в административния акт здравноосигурени лица (З.) лечебното заведение е спазило приложимите медицински стандарти и заложения в съответната КП алгоритъм и не е извършило твърдяните нарушения на чл.292, т.6, б. „а“ и т.7 Н. 2020-2022. Смята, че в случая не е била налице нито една от предвидените в закона хипотези за неоснователно получени суми. Чрез процесуалния си представител адв. Р. Р. моли съда да отмени Писмена покана №РД-25ПП-465/23.12.2022г. и да осъди ответника за разноски, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представените по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – УПРАВИТЕЛ на Националната здравноосигурителна каса, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. К. Й. поддържа, че процесната Писмена покана е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, съобразно представения списък. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят МБАЛ „Доверие“ е лечебно заведение по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). Между страните няма спор и съдът приема за установено с косвени доказателства, че дружеството е имало сключен договор с НЗОК за оказване на болнична медицинска помощ.

Със Заповед №РД-25-645/18.10.2022г. управителят на НЗОК е наредил да бъде извършена самостоятелна, планова, тематична проверка на МБАЛ „Доверие“ със задача: Контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие Н. 2020-2022.

За резултатите от проверката са съставени Протокол №РД-25-645-1/03.11.2022г. и Протокол за неоснователно получени суми №РД-25-645-2/03.11.2022г. Жалбоподателят е представил писмени възражения срещу констатациите отразени Протокола за неоснователно получени суми (вх. №11-02-2573/11.11.2022г.), които са били обсъдени от административния орган, но са приети за неоснователни.

Административното производство е приключило с постановяване на оспорвания административен акт - Писмена покана изх. №РД-25ПП-465/23.12.2022г. В мотивите на административния акт е прието следното:

1) З. Д. К. Т. е бил хоспитализиран на 07.06.2022г. по КП №73.1.

„Високоспециализирани интервенционални процедури при заболявания на хепатобилиарната система (ХБС), панкреаса и перитонеума за лица над 18 годишна възраст“ (ИЗ №2760/2022г.) с основна диагноза „Масна дегенерация на черния дроб, неклассифицирана другаде“. По време на болничния престой са били извършени диагностични процедури: Е., кръвна картина, биохимични показатели, изследване на урина, контрастна ехография на корем, фиброколоноскопия и хистологично изследване от гастроинтестиналния тракт. Резултатът от колоноскопията е със заключение „полипус коли десценденс, ендоскопска полипектомия, Са коли трансверзи, Са коли асценденс, хеморойдес“. Х. резултат от взета биопсия е „фрагменти от полип, умерено диференциран аденокарцином на колон трансверзум“ в резултат на което пациентът е бил насочен към онкокомисия и хирург за последващо лечение. Проведеното изследване „ехография на корем“ е със заключение „стеатозис хепатис“, след което е било направено изследването „контрастна ехография“ със заключение „контрастно ехографски данни за стеатоза на хепара“. Поставена е окончателна диагноза „Стеатозис хепатис“ и лечението е отчетено по КП №73.1. Впоследствие, на 13.06.2022г. – няколко дни след дехоспитализацията, пациентът е бил приет отново с оплаквания от страна на гастроинтестиналната система по КП №189 с диагноза: „Панкреатитис, илеус механикус, карцинома коли“.

Обоснован е извод, че представените медицински документи, анамнестичните и клинични данни, както и проведеното изследване „колоноскопия“ на пациента Т. сочат към основно заболяване на гастроинтестиналния тракт, каквато е била и първоначално поставената диагноза – „Колитис хроник, полипус коли“, но З. не е бил хоспитализиран по съответната КП за диагностика и лечение на заболявания на гастроинтестиналния тракт за която лечебното заведение има сключен договор с НЗОК. Прието е неизпълнение от страна на лечебното заведение на изискванията на чл.292, т.6, б. „а“ и т.7 във вр. с чл.352, ал.1, т.3 Н. 2020-2022.

2) З. Я. Г. З. е била хоспитализирана на 14.08.2022г. по КП №73.1. (ИЗ №3846/2022г.) с основна диагноза „Други уточнени болести на черния дроб“ и придружаващи заболявания „Гастритис хроника“, „Гастроезофагиална рефлуксна болест“. По време на болничния престой са били извършени диагностични процедури: Е., кръвна картина, биохимични показатели, изследване на урина, абдоминална ехография, контрастна ехография на корем, фиброколоноскопия с биопсия, фиброколоноскопия. Резултатът от гастроскопията на 15.08.2022г. е със заключение „Рефлуксезофагиатис III степен, Гастритис хр. еритемо - ексудатива“, а хистологичният резултат е „хроничен, леко изразен антрален гастрит без атрофия“. Резултатът от „колоноскопията“ е със заключение „полипус коли десценденс, ендоскопска полипектомия, Са коли трансверзи, Са коли асценденс, хеморойдес“. Проведените изследвания „ехография на корем“ и „контрастна ехография“ са със заключение „контрастно ехографски данни за кисти, хемангиом и стеатоза на хепара“. Обоснован е извод, че представените медицински документи, анамнестичните и клинични данни, както и проведените изследвания „гастроскопия“ и „колоноскопия“ на З. Я. З. сочат към основно заболяване на гастроинтестиналния тракт, каквато е била и първоначално поставената диагноза – „Други уточнени неинфекциозни гастроентерити и колити“, но пациентката не е била хоспитализирана по съответната КП за диагностика и лечение на заболявания на гастроинтестиналния тракт за която лечебното заведение има сключен договор с НЗОК. При това е констатирано неизпълнение от страна на лечебното заведение на изискванията на чл.292, т.6, б. „а“

и т.7 във вр. с чл.352, ал.1, т.3 Н. 2020-2022.

3) З. Р. Н. К. е била хоспитализирана на 14.08.2022г. по КП №73.1. (ИЗ №3900/2022г.) с основна диагноза „Киста хепатис, стеанозия хепатис“ и придружаващо заболяване „Рефлукс езофагит, Гастроезофагиална рефлуксна болест“. По време на болничния престой са били извършени диагностични процедури: Е., кръвна картина, биохимични показатели, изследване на урина, абдоминална ехография, контрастна ехография на корем, езофагогастродуоденоскопия с биопсия, фиброколоноскопия. Резултатът от проведеното изследване „езофагогастродуоденоскопия“, по време на болничния престой на 18.08.2022г., е със заключение „Рефлукс езофагит, Гастродуодентис еритемоексудатива, субмукозен стомашен Ту“, а хистологичният резултат е „Хроничен, леко изразен корпусен и антрален гастрит без атрофия“. Резултатът от проведеното колоноскопско изследване е със заключение „Хеморойдес интерна инфламата“. Проведените изследвания „ехография на корем“ и „контрастна ехография“ са със заключение „контрастно ехографски данни за киста и стеатоза на хепара“.

Обоснован е извод, че представените медицински документи, анамнестичните и клинични данни, както и проведените изследвания „езофагогастродуоденоскопия“ и „колоноскопия“ на З. Р. К. сочат към основно заболяване на гастроинтестиналния тракт, каквато е била и първоначално поставената диагноза – „Рефлукс езофагит, гастродуодентис еритромоексудатива“, но пациентката не е била хоспитализирана по съответната КП за диагностика и лечение на заболявания на гастроинтестиналния тракт за която лечебното заведение има сключен договор с НЗОК. Въз основа на това е установено неизпълнение от страна на лечебното заведение на изискванията на чл.292, т.6, б. „а“ и т.7 във вр. с чл.352, ал.1, т.3 Н. 2020-2022.

За изясняване спорните факти по делото е приета съдебно-медицинска експертиза (СМЕ). Заключение на вещото лице д-р А. Д. – специалист по Гастроентерология и Вътрешни болести, не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно. Според експертната резултатите от извършените по време на хоспитализацията изследвания: „Колонскопия“, „Гастроскопия“ и „Езофагогастродуоденоскопия“, съответно на Д. К. Т., Я. Г. З. и Р. Н. К., обуславят промяна в диагностичния алгоритъм от КП №71.1. „Диагностика и лечение на тънкото и дебелото черво за лица над 18 годишна възраст“ на КП №73.1 за стадиране на онкологичен процес при пациента посочен в т.1, уточняване на мелигнени или бенигнени лезии в черния дроб при пациента по т.2 и диагностициране на метастази в черния дроб и в локорегионални лимфни възли при пациента по т.3. Вещото лице дава заключение, че и при тримата пациенти са били спазени изискванията за приключване на КП №73.1 „Високоспециализирани интервенционални процедури при заболявания на хепатобилиарната система (ХБС), панкреаса и перитонеума за лица над 18 годишна възраст“, като са били изпълнени необходимите диагностични и лечебни процедури. Експертната е установила, че в изброените случаи са били спазени индикациите за хоспитализация по КП №071.1, както и тези за дехоспитализация по КП №073.1. Според експертното заключение на д-р Д. при З. Д. Т. извършването на допълнителни изследвания „ехография на корем“ и „контрастна ехография“ е било наложително за стадиране на установеното онкологично заболяване и диагностициране на чернодробни метастази и метастази в лимфните възли; при втория пациент Я. З. извършването на допълнителни изследвания „ехография на корем“ и „контрастна ехография“ е било необходимо за да се определи

характерът на новодиагностицираните 5 бр. лезии в черния дроб – малигнен (злокачествен) или бенигнен (доброкачествен).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.76а, ал.4 ЗЗО. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Писмена покана изх. №РД-25ПП-465/23.12.2015г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.76а, ал.3 ЗЗО.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Редът и условията за осъществяване на контрол по изпълнението на договорите с НЗОК за оказване на медицинска помощ на здравноосигурените лица са уредени в чл.70 – чл.80 ЗЗО и в Националния рамков договор за медицинските дейности 2020 – 2022г., Глава двадесета, чл.391 – чл.407. В случаите когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по смисъла на ЗЗО или на Н., и това е установено при проверка от контролните органи – длъжностни лица, служители на НЗОК или на РЗОК, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите, по силата на изричната разпоредба на чл.76а, ал.1 ЗЗО (приложимата редакция ДВ, бр.48/2015г.). Съгласно ал.2 на същата норма, констатациите на контролните органи се отразяват в Протокол за неоснователно получени суми, срещу който обектът на проверката има право да представи писмено възражение.

Законът за здравето осигуряване не дава легално определение на понятието „суми, получени без правно основание“. Предвид на това настоящият решаващ състав намира, че по аналогия следва да бъде приложен гражданскоправният институт на неоснователното обогатяване – чл.55, ал.1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Следователно фактическият състав на чл.76а, ал.1 ЗЗО (в приложимата му редакция) изисква кумулативното наличие на три предпоставки: а) даване – преминаване на определена парична сума от НЗОК към изпълнител на медицинска и/или дентална помощ; б) получаване – увеличаване на имуществото на лицето - изпълнител на медицинска и/или дентална помощ, с дадената сума и в) даването и съответно получаването да е без основание (независимо от това дали е налице първоначална липса или последващо отпадане на основанието).

Съдът приема, че в настоящия случай даването, респективно получаването на претендираната за възстановяване сума в общ размер на 6731.01 лева (3 x 2243.67 лева), не е без основание.

Редът и условията за предоставяне на болнична медицинска помощ, в рамките на чл.55 ЗЗО, са регламентирани в Националния рамков договор за медицинските

дейности. Според чл.259 Н. 2020-2022 НЗОК сключва договори за оказване на болнична помощ по: а) КП от Приложение №9 към чл.1 от Наредба №9/2019г., както и Приложение №17а "Клинични пътеки"; б) Амбулаторни процедури (АПр) от Приложение №7 към чл.1 от Наредба №9/2019г., както и Приложение №18а "Амбулаторни процедури"; в) Клинични процедури (К.) от Приложение №8 към чл.1 от Наредба №9/2019г., както и Приложение №19а "Клинични процедури"; г) КП „Наблюдение до 48 часа в стационарни условия след проведена амбулаторна процедура“ от Приложение №10 към чл.1 и чл.2 от Наредба №9/2019г., както и Приложение №17а; д) АПр „Предсрочно изпълнение на дейностите по КП...“ от Приложение №11 към чл.1 и чл.3 от Наредба №9/2019г., както и Приложение №18а и е) Приложение №12 към чл.1 и чл.4 от Наредба №9/2019г. „Заболявания за които се осигурява комплексно лечение (осигурява се всяка една отделна част от цялостния процес на лечение)“.

Във всички случаи, описани в оспорвания акт е прието, че МБАЛ „Доверие“ не е спазила изискванията на чл.292, т.6, б. „а“ и т.7 във вр. с чл.352, ал.1, т.3 Н. 2020-2022 и във вр. с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 ЗЗО, което според административния орган дава основание сумите, заплатени за дейностите по ИЗ №, № 2760/2022г., 3846/2022г. и 3900/2022г., да бъдат възстановени от лечебното заведение, тъй като са неоснователно получени.

Според определението, дадено в чл.288, ал.1 Н. 2020-2022 КП е система от изисквания и указания за поведение на различни видове медицински специалисти при изпълнението на определени по вид и обхват дейности по отношение на пациенти със заболявания, изискващи хоспитализация и непрекъснат болничен престой не по-кратък от 48 часа. Основните компоненти на КП, които са задължителни за изпълнение от лечебните заведения, са изрично и изчерпателно посочени в чл.292 Н. 2020-2022. Част от тези основни компоненти са: индикациите за хоспитализация, които задължително включват обективни критерии за заболяването, доказани диагностично и аргументиращи необходимост от хоспитализация (т.6, б. „а“), поставяне на окончателна диагноза (т.7) и дехоспитализация при определяне на следболничен режим при което обективните критерии за дехоспитализация се съпоставят с тези при хоспитализацията и съгласно алгоритъма на съответната КП (т.8).

В чл.352, ал.1 Н. 2020-2022 са установени условията при наличието на които НЗОК заплаща на изпълнителя на болнична медицинска помощ за случаите по КП. Съгласно т.3 такова условие е спазването на индикациите за хоспитализация, диагностично-лечебния алгоритъм и критериите за дехоспитализация, да е поставена окончателна диагноза и да са изпълнени условията за завършена КП. Според регламента на чл.354, ал.1 Н. 2020-2022, при КП, АПр. и К., която не е завършена, индикациите за хоспитализация, диагностично-лечебният алгоритъм и/или критериите за дехоспитализация не са спазени, дейността не се заплаща, както и вложените медицински изделия и приложените лекарствени продукти, чиято стойност не се включва в цената на КП, К. и АПр.

При това незаконосъобразен е изводът на административния орган, че в случая не са били налице условията за хоспитализиране на З. Д. Т. по КП №073.1 „Високоспециализирани интервенционални процедури при

заболявания на хепатобилиарната система (ХБС), панкреаса и перитонеума за лица над 18 годишна възраст“ и следователно отчетената и заплатена от НЗОК сума по тази КП е без основание.

Според регламента на т.ІІ.1. индикациите за хоспитализация по КП №073.1. са: а) *Диагностично уточняване или лечение* чрез високоспециализирани интервенционални процедури при: онкологично заболяване; остри и хронични обострени заболявания на хепатобилиарната система, панкреаса и перитонеума, неповлияващи се от амбулаторно лечение; б) *Диагностично уточняване и определяне на терапевтично поведение* на пациенти с доказани заболявания на хепатобилиарната система, панкреаса и перитонеума с провеждащи амбулаторно лечение за заболяването, без добър терапевтичен ефект по искане на лекаря, провеждащ лечението в специализираната извънболнична помощ.

В случая към момента на заявяване и на извършване на диагностичната процедура “Контрастна ехография” в резултат на която дейността е отчетена по КП №073.1., вече е било изпълнено първото условие за хоспитализация – „Диагностично уточняване при онкологично заболяване“. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че З. Д. Т. е приет в лечебното заведение на 07.06.2022г. с диагноза “Други уточнени неинфекциозни гастроентерити и колити”, приемна диагноза – кръвоизлив от ануса и ректума, което сочи на заболявания на гастроинтестиналния тракт (ИЗ №2760/2022, Направление за хоспитализация от 31.05.2022г. и Амбулаторен лист от 31.05.2022г., л.133 – 135). Видно от декурзусите към ИЗ №2760 след приемането му, на пациента са назначени диагностични процедури: Е., абдоминална ехография, колоноскопия и консултация с кардиолог. На 07.06.2022г. на Т. е била направена Ехография на коремни органи с ехографско заключение “Стеатозис хепатис”, отразено в Протокол от същата дата. От декурзусите към ИЗ №2760 е видно, че на 08.06.2022г. на пациента е било извършено ендоскопско изследване. Според данните от изследването, обективирани в Протокол за колоноскопия (л.142), в колон трансверзум е установена туморна формация с налобена повърхност и блюдообразна форма и подобна туморна формация е намерена в колон асценденс, от които са били взети биопсии. В резултат на тези находки е поискано извършване на контраст-усилена ехография (КУЕ), което обстоятелство е отразено в декурзусите от 08.06.2022г. Наличието на злокачествено заболяване е потвърдено с резултата от хистопатологичното изследване №7675-77/17.06.2022г.

Съгласно заключението на приетата СМЕ, двата карцинома, установени (визуално – макроскопски) при ендоскопското изследване на дебелото черво, обосновават промяна в лечебния алгоритъм за *стадиране на онкологичния процес* и определяне на последващото поведение: оперативно – при липса на далечни метастази или съответно химио, лъче – терапия и/или таргетна терапия, при наличие на такива метастази. Вещото лице дава заключение, че при данните за наличен карцином на колона стадирането на неопластичния процес е от изключително значение за предстоящото хирургично и онкологично лечение, предвид факта, че карциномът на дебелото черво най-често метастазира в коремните лимфни възли и в черния дроб.

Неоспорената СМЕ дава категорично заключение, че стадирането на онкологичния процес, което включва и изследване на черния дроб за установяване или изключване на далечни метастази, е абсолютно задължително. Според вещото лице два са основните методи за изследване на черния дроб в тази ситуация: компютърна томография с контраст или контрастно-усилена ехография.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства и неоспорената СМЕ съдът обосновава извод, че в случая описан в т.1 от административния акт, е била завършена КП №073.1., били са спазени индикациите за хоспитализация, диагностично-лечебният алгоритъм, както и критериите за дехоспитализация, и платената от НЗОК сума не е без основание.

Съдът намира, че не е без основание и сумата, получена от лечебното заведение по случая, описан в т.2 от административния акт.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че З. Я. З. е била приета в МБАЛ „Доверие“ на 14.08.2022г. с *предварителна диагноза* “Гастродуоденит. Колитис хроника” (ИЗ №3846/2022, Направление за хоспитализация от 12.08.2022г. и Амбулаторен лист от 12.08.2022г.). Според записа в Епикризата (л.114, 115) при извършената на пациента диагностична процедура Абдоминална ехография били установени две съседни аехогенни зони в левия дял на черния дроб с размери около 1 см., както и две аехогенни зони в десния дял с размери 1.5 и 1 см. Освен това в десния дял към 8 сегмент е открита и окръглена хиперехогенна зона с размери около 12 мм. Прието е заключение за “Стетоза хепатис. Кисте хепати. Хемангиома хепатис.”. В резултат на тези находки е поискано извършване на контраст-усилена ехография – основна диагностична процедура по КП №73.1. Противно на изложеното в Протокола за неоснователно получени суми и в административния акт, при пациентката З. не е диагностицирано злокачествено заболяване на гастроинтестиналния тракт. Това обстоятелство е констатирано от вещото лице по допуснатата СМЕ и се установява от приетите по делото Протоколи за колоноскопия и за гастроскопия от 15.08.2022г. (л. 118, 119).

Според заключението на неоспорената СМЕ при конвенционалната ехография са били намерени 4 аехогенни огнищни лезии в двата дяла на черния дроб – с характеристика на кисти, една хиперехогенна находка в осми чернодробен сегмент с характеристика най-близка до хемангиом и чернодробна стеатоза. При това заключението на вещото лице е, че наличието на огнищни лезии в черния дроб изисква диагностичното уточняване на техния характер – доброкачествен (бенигнен) или злокачествен (малигнен) и е основа за последващото лечение.

Въз основа на горното съдът обосновава извод, че и по отношение на пациента Я. З. са били спазени изискванията за хоспитализация по т.ІІ.1. от КП №073.1. – „Диагностично уточняване и определяне на терапевтично поведение на пациенти с доказани заболявания на хепатобилиарната система“.

Идентични са изводите и по отношение на случая, описан в т.3 от процесната Писмена покана.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че З. Р. К. е

била приета в лечебното заведение на 17.08.2022г. с диагноза "Неинфекциозен гастроентерит и колит, неуточнен" (ИЗ №3900/2022, Направление за хоспитализация от 17.08.2022г. и Амбулаторен лист от 16.08.2022г.). Според данните от извършената на 18.08.2022г. диагностична процедура Езофаго-гастродуоденоскопия (л.132) в стомаха на пациента е била установена субмукозна куполообразна туморна формация с размери около 2 см. от която е била взета биопсия. В резултат на тази находка на пациентката е била извършена контраст-усилена ехография.

Според заключението на вещото лице по приетата СМЕ методът за най-добра диагностика на субмукозни лезии на стомаха е Ендоскопският ултразвук. Това становище на експертизата обаче, не променя извода за необходимост от промяна на диагностично-лечебния алгоритъм и съответно лечение по КП №73.1.

Вещото лице е дало еднозначно заключение, че проведените диагностика и лечение и в трите случая отговарят на стандартите за добра медицинска практика и освен това са издържани от икономическа и етична гледна точка, тъй като чрез комплексните изследвания са спестени финансови средства, време и тревоги на пациентите в очакване на окончателна диагноза и съответно лечение.

По изложените доводи съдът приема, че процесната Писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева - за държавна такса, за адвокатско възнаграждение и за СМЕ, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{ТИ} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ПИСМЕНА ПОКАНА за възстановяване на суми, получени без правно основание №РД-25ПП-465/23.12.2022г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса, представлявана от управителя, с адрес: 1407 С., [улица], да заплати на Многопрофилната болница за активно лечение „Доверие“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата 1500 (хиляда и петстотин) лева – разноски по адм. дело №435/2023г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова